12/08/2022

Ξάνθης Παντελεήμων: «Ολιγόπιστε εις τι εδίστασας;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Με τίτλο “Η εμπιστοσύνη στον Χριστό”, εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 14 Αυγούστου ο Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων. “Σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής μας ο Χριστός απλώνει μυστικά το χέρι Του, για να μας βγάλει από τον ίλιγγο των ανησυχιών μας, να αποσπάσει την προσοχή μας από τη βεβαιότητα του εαυτού μας και να τη στρέψει προς την παντοδύναμη παρουσία του. Έτσι παρά τον ήχο του ισχυρού ανέμου που εξακολουθεί να σφυρίζει στ΄ αυτιά μας αν προσέξει κανείς θα νοιώσει το βλέμμα Του να μας αγκαλιάζει με στοργή και να μας επιπλήττει «Ολιγόπιστε εις τι

εδίστασας;»”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Μια χαρακτηριστική εναλλαγή τόλμης και φόβου, εμπιστοσύνης και δισταγμού παρουσιάζει η περιπέτεια του αποστόλου Πέτρου μέσα στην ταραγμένη θάλασσα της Γενισαρέτ, την οποία περιγράφει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα. Πρόκειται για μια ψυχολογία τυπικά ανθρώπινη που μας βοηθά να κατανοήσουμε και εμείς κάτι περισσότερο από την πνευματική μας προσωπική περιπέτεια.

Το πρώτο μέρος της περικοπής είναι μια φάση αυθόρμητης πίστεως. Ο απόστολος Πέτρος, πλημμυρισμένος από αφοσίωση και εμπιστοσύνη, ζητάει να έρθει όσο το δυνατό συντομότερα κοντά στο Χριστό. Κύριε, αν είσαι Συ, τότε δώσε μου διαταγή να έρθω κοντά Σου πάνω στα νερά. Η σκέψη του Πέτρου ήταν επίμονα στραμμένη στον Χριστό.

Ένα δεύτερο στοιχείο είναι η τόλμη που αναπτύσσεται μέσα σ’ αυτήν την εμπιστοσύνη. Ανάμεσα στο μαθητή και τον Διδάσκαλο υπάρχουν τρι-κυμισμένα κύματα. Αλλά η εσωτερική βεβαιότητα του Πέτρου, δεν εξαρτάται από εξωτερικά στοιχεία. Είναι κάτι βαθειά εσωτερικό, προσωπικό. Εκείνο που βαρύνει δεν είναι η φουρτούνα, αλλά ο Ιησούς Χριστός που βρίσκεται κοντά του.

Ας αγκομαχούν τα νερά κάτω από τα πόδια του. Όποιος ατενίζει σταθερά το πρόσωπο του Χριστού, όποιος είναι έτοιμος να τον ακολουθήσει, να συσταυρωθεί με το Χριστό, είναι σε θέση να βαδίσει πάνω στις πιο αμφίβολες καταστάσεις, τις πιο αβέβαιες και τις πιο ρευστές ακόμη και πάνω στα ύδατα.

Ένα τρίτο στοιχείο είναι ότι ο Πέτρος ζητεί συγκατάθεση. Δεν λέει Κύριε άμα είσαι εσύ, έρχομαι πάνω στα ύδατα, αλλά «Κέλευσόν με προς σε ελθείν επί τα ύδατα». Δος μου την άδεια, δος μου την συγκατάθεση Σου, τη διαταγή να έρθω. Και τα πιο τολμηρά πνεύματα πρέπει πάντα να ζητούν τη συγκατάθεση του Χριστού στα σχέδιά τους και να περιμένουν το «ελθέ» του Κυρίου. Έτσι δείχνουν ότι όχι απλώς έχουν εμπιστοσύνη στον Χριστό, αλλά ότι εξαρτούν το παν από Εκείνον, ότι δεν τολμούν να προχωρήσουν χωρίς τη δική Του άδεια.

Παύοντας ν’ ατενίζουμε στην ζωή μας το Χριστό κλεινόμαστε στον εαυτό μας. Πέφτουμε στο φόβο του φυσικού και αρχίζει ο καταποντισμός.

Σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής μας ο Χριστός απλώνει μυστικά το χέρι Του, για να μας βγάλει από τον ίλιγγο των ανησυχιών μας, να αποσπάσει την προσοχή μας από τη βεβαιότητα του εαυτού μας και να τη στρέψει προς την παντοδύναμη παρουσία του. Έτσι παρά τον ήχο του ισχυρού ανέμου που εξακολουθεί να σφυρίζει

στ΄ αυτιά μας αν προσέξει κανείς θα νοιώσει το βλέμμα Του να μας αγκαλιάζει με στοργή και να μας επιπλήττει «Ολιγόπιστε εις τι εδίστασας;».